

Pane profesore, je statisticky dokázáno

Martin Klewar, lesní inženýr se specializací na ochranu lesa

Podle wikipedie: „vystudoval Prof. Kindlmann teoretickou kybernetiku na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy. V rámci výzkumu se zabývá ekologií terestrických orchidejí, ekologií mšic a jejich predátorů, dynamikou populací, stabilitou ekologických společenstev, studiem a modelováním systémů dravec-kořist a ochranou přírody a biodiverzity. Je (spolu)autorem několika odborných knih a učebnic a řady odborných i popularizujících článků.“

Kindlmann patří mezi čelní zastávce režimu bezzásahovosti na Šumavě, na veřejnosti vystupuje jako znalec ekologie kůrovce, o kterém vydal v nakladatelství Karolinum 2012 v trojici s Matějkou a Doležalem, se kterými na toto téma nejčastěji publikuje. Zároveň se aktivně zapojuje do veřejného života a spolu s Hnutím Duha organizuje petici za údajnou ochranu Šumavy. V odborné profesi je rozkročen mezi UK a ústavem Czech globe a v obou vědeckých ústavech podává žádosti o granty na projekty týkající se ekologie a ochrany přírody.

Všechny tyto aktivity vyvolávají dojem, že se bude jednat v otázce Šumavy o erudovaného specialistu. Při bližším zkoumání kvality vědecké a publikační práce Kindlmannova lze i laikem najít takové nesrovnalosti, že se neodmyslitelně nabízí jiná vysvětlení, pro páně profesorovu aktivitu než je vědecký zápal a badatelské pohnutky. Například v Živě 5/2013 uvádí profesor, že lýkožrout patří mezi xylofágní hmyz, což znamená, že žije ve dřevě, což je nesmysl, protože kůrovec žije v lýku (odtud název lýkožrout) a náleží proto mezi kambiofágy. Někomu se to může zdát jako malichernost, ale je to totéž, jako kdyby někdo tvrdil, že „koza žere maso“. Nabízí se otázka, zda může ekolog správně uvažovat o celém systému, když nezná správně chování klíčového druhu?? Ve stejném článku si potom profesor vypomáhá při ilustraci chování kůrovce na Šumavě chováním motýla-obaleče *Choristoneura*, který sice také způsobuje škody, ale nikoliv u nás, ale v Kanadě a to výrazně jiným způsobem (okusováním jehličí), na rozdíl od kůrovce, který žere pod kůrou lýko. Oba druhy se také liší tím, že zatímco motýl *Choristoneura* se rojí jen jednou ročně a případné zahubení stromu trvá 5 let, kůrovec se rojí 2-3 ročně a strom dokáže zahubit za pouhé 2 měsíce. Je rovněž paradoxní, proč ilustrovat chování brouka v našich lesích chováním motýla v Kanadě, ačkoli jsou k dispozici četné výzkumy z naší republiky, nebo z přilehavě stejných podmínek blízkého zahraničí.

Stojí za připomínku, že v roce 2011 obdržel Kindlmann cenu Antimeloun za 3.místo v kategorii „zelený plk“ (http://www.antimeloun.cz/?page_id=3698), neboť se přefekl a popřel bionomii kůrovců a jejich elementární schopnost pasivního a aktivního letu. O rok později mu ovšem již vychází kniha v nakladatelství Karolinum, kde opakuje bionomii kůrovcovitých téměř jako svůj vědecký objev navzdory tomu, že totožné věci se vyučují zejména v předmětu Ochrana lesů minimálně 100 let. Jelikož historie neznala ani internet ani impact factory, lze zřejmě v současnosti ledasco prezentovat jako zbrusu nové vědecké poznání.

V poměrně velmi nesouměrných aplikacích je Kindlmann přeborník, což jsme viděli například při jeho vystoupení na semináři v Poslaneckém klubu ČR 2. 5. 2013, kdy přirovnal velikost NP Šumava k velikosti stáda kozy bezoárové, jehož sociálně-genetická struktura dobře poslouží při tvorbě koncepce NP Šumava. Jednalo se v skutku dech beroucí příměr, na který se těžko hledá reakce.

Domnívám se, že s takovými znalostmi by byl profesor Kindlmann vyhozen od zkoušky z ochrany lesa nebo zoologie i na nějakém ekologickém učilišti, natož na vysoké škole. Přesto je jeho hlasu dopřáváno slyšení i při řešení vysoce odpovědných otázek, jako je ochrana nejcennějších koutů přírody naší republiky a to není vůbec dobré!!

Aplikace tropických poznatků na naši Šumavu je rovněž snová.

S poukazem na spotřebu veřejného rozpočtu na nejrůznější projekty na pomezí ekologie a fantazie není možná odtazít ani představa, že budeme statisticky zkoumat pravděpodobnost východu slunce v rozporu s oblíbenou dětskou písničkou: „je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno“.